

La **justícia** andorrana, a l'Audiència Nacional

El dubte sobre la legalitat del doble exercici d'alguns magistrats espanyols a Andorra ha estat plantejat a l'Audiència Nacional de Madrid per un advocat andorrà, asilat polític a l'estat espanyol, que al mateix temps està en cerca i captura al seu país.

L'advocat andorrà Josep Antoni Parramon va ser jutjat la setmana passada en rebel·lia pel Tribunal de Corts, i amb un advocat defensor d'ofici a Andorra la Vella, acusat d'un delictes de desacatament a un fiscal i al Consell Superior de la Justícia del país pirinenc.

Aquest fet no té cap relleu especial, però el fet és que l'encausat, en cerca i captura a Andorra des que va eludir una ordre de presó preventiva, gaudeix avui d'asil polític –concedit provisionalment pel Ministeri de l'Interior espanyol– després d'haver formulat davant l'Audiència Nacional de Madrid una denúncia contra la justícia andorrana. Aquesta està basada en el fet que alguns jutges i fiscals dels òrgans judicials andorrans exerceixen les seves funcions simultàniament a l'estat espanyol i a Andorra, cosa que podria vulnerar les lleis orgàniques del poder judicial espanyol.

Josep Antoni Parramon és un jove advocat andorrà que el 1998 va iniciar un particular pols amb la justícia del seu país en querellar-se contra un magistrat per un presumpte delictes de prevaricació i enviar posteriorment un escrit de queixa al Consell Superior de la Justícia, que li va valer, en rèplica, la instrucció d'una causa per injúries. Més tard, l'any 2000, va ser encausat amb l'acusació d'insultar un fiscal que havia sol·licitat una prova pericial psiquiàtrica de l'advocat, i el febrer del mateix any, després d'un incident en què l'advocat va trencar la barrera de

sortida d'un pàrquing, es va veure immersit en una polèmica amb la policia andorrana, que va acabar amb un procés per amenaces i agressions als agents de l'autoritat.

La querella presentada per Parramon va ser admesa a tràmit per l'Audiència Nacional, on es troba ara en fase d'instrucció pel jutge Guillermo Ruiz Polanco, el qual haurà de decidir si l'eleva o no al Tribunal Suprem, que és l'òrgan judicial competent en un cas d'aquestes característiques. Amb la seva acció, Parramon, a més d'aconseguir l'estatut d'asil polític, ha plantejat el dubte sobre una vella pràctica andorrana, la de la "importació" de jutges i magistrats, que no es va aturar amb l'entrada en vigor de la Constitució el 1993.

L'exercici a Andorra, com a jutges o fiscals, de juristes de prestigi dels estats veïns és una pràctica habitual en un país on no existeix, de moment, una carrera judicial estructurada. Josep Valls i Taberner o Josep Maria de Porcioles en són exemples precedents en exercir de jutges d'apel·lacions. Pel que fa a juristes en exercici dins la carrera judicial, l'actual president del Tribunal de Corts (cort penal), Josep Maria Pijuan Canadell, és alhora jutge de districte a Tremp, i el president del Tribunal Superior de Justícia (segona instància), el catedràtic Lluís Puig i Ferriol, és també magistrat del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, entre altres casos.

Àlvar Valls